असुरसुरमहोरगान्नरान् गरुडपिशाचसयक्षराक्षसान्। दृषुभिरजयदग्निगौरवात् स्वभिलषितञ्च हविर्ददौ जयः।
स्मरसि ननु यदा परैर्हृतः स च धृतराष्ट्रसुतोऽपि मोचितः। दिनकरसदृशैः शरोत्तमैर्युधा कुरुषु बहून् विनिहत्य तानरीन्।
प्रथममपि पलायिते त्वयि प्रियकलहा धृतराष्ट्रसूनवः। स्मरसि ननु यदा प्रमोचिताः खचरगणानवजित्य पाण्डवैः।
समुदितबलवाहनाः पुनः पुरुषवरेण जिताः स्म गोग्रहे। सगुरुगुरुसुताः सभीष्मकाः किमुत जितः स तदा त्वयाऽर्ज्जुनः। १७४५
इदमपरमुपस्थितं पुनस्तव निधनाय सुयुद्धमद्य वै। यदि न रिपुभयात् पलायसे समरगतोऽद्य हतोऽसि सूतज।
॥ सञ्जय उवाच ॥ इति बहुपरुषं प्रभाषति प्रमनसि मद्रपतौ रिपुस्तवं। भृशमभिरुषितः परन्तपः कुरुपृतनापतिराह मद्रपं।
॥ कर्ण उवाच ॥ भवतु भवतु किं विकत्थसे ननु मम तस्य हि युद्धमुद्यतं। यदि स जयति मामिहाहवे तत इदमस्तु सुकत्थितं तव।
॥ सञ्जय उवाच ॥ एवमस्त्विति मद्रेश उक्त्वा नोत्तरमुक्तवान्। याहि शल्येति चाप्येनं कर्णः प्राह युयुत्सया।
स रथः प्रययौ शत्रून् श्वेताश्वः शल्यसारथिः। निघ्नन्नमित्रान् समरे तमो घ्नन् सविता यथा। १७५०
ततः प्रायात् प्रीतिमान् वै रथेन वैयाघ्रेण श्वेतयुजाऽथ कर्णः। स चालोक्य ध्वजिनीं पाण्डवानां धनञ्जयं त्वरया पर्य्यपृच्छत्।

इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि कर्णशल्यसंवादे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ प्रयाणे च ततः कर्णो हर्षयन् वाहिनीं तव। एकैकं समरे दृष्ट्वा पाण्डवान् पर्य्यपृच्छत।
यो ममाद्य महात्मानं दर्शयेच्छ्वेतवाहनं। तस्मै दद्यामभिप्रेतधनं यन्मनसेच्छति।
न चेत्तदभिमन्येत तस्मै दद्यामहं पुनः। शकटं रत्नसंपूर्णं यो मे ब्रूयाद्धनञ्जयं। १७५५
न चेत्तदभिमन्येत पुरुषोऽर्ज्जुनदर्शिवान्। शतं दद्यां गवां तस्मै नैत्यकं कांस्यदोहनं।
शतं ग्रामवरांश्चैव दद्यामर्ज्जुनदर्शिने। तथा तस्मै पुनर्दद्यां श्वेतमश्वतरीरथं।
युक्तमञ्जनकेशीभिर्यो मे ब्रूयाद्धनञ्जयं। न चेत्तदभिमन्येत पुरुषोऽर्ज्जुनदर्शिवान्।
अन्यं तस्मै पुनर्द्दद्यां सौवर्णं हस्तिषड्गवं। तथाऽप्यस्मै पुनर्द्दद्यां स्त्रीणां शतमलङ्कृतं।
श्यामानां निष्ककण्ठीनां गीतवाद्यविपश्चितां। न चेत्तदभिमन्येत पुरुषोऽर्ज्जुनदर्शिवान्। १७६०
तस्मै दद्यां शतं नागान् शतं ग्रामान् शतं रथान्। सुवर्णस्य च मुख्यस्य हयाय्याणां शतं शतान्।
ऋद्ध्या गुणैः सुदन्तांश्च धूर्य्यवाहान् सुशिक्षितान्। तथा सुवर्णशृङ्गीनां गोधेनूनां चतुःशतं।
दद्यां तस्मै सुवत्सानां यो मे ब्रूयाद्धनञ्जयं। न चेत्तदभिमन्येत पुरुषोऽर्ज्जुनदर्शिवान्।
अन्यदस्मै वरं दद्यां श्वेतान् पञ्चशतान् हयान्। हेमभाण्डपरिच्छन्नान् सुमृष्टमणिभूषणान्।
सुदन्तानपि चैवाहं दद्यामष्टादशापरान्। रथञ्च सुभ्रं सौवर्णं दद्यान्तस्मै स्वलङ्कृतं। १७६५
युक्तं परमकाम्बोजैर्यो मे ब्रूयाद्धनञ्जयं। न चेत्तदभिमन्येत पुरुषोऽर्ज्जुनदर्शिवान्।
अन्यदस्मै वरं दद्यां कुञ्जराणां शतानि षट्। काञ्चनैर्व्विविधैर्भाण्डैराच्छन्नान् हेममालिनः।
उत्पन्नानपरान्तेषु विनीतान् हस्तिशिक्षकैः। न चेत्तदभिमन्येत पुरुषोऽर्ज्जुनदर्शिवान्
अन्यं तस्मै वरं दद्यां वैश्ययामांश्चतुर्द्दश। सुक्रीतान् धनसंयुक्तान् प्रत्यासन्नवनोदकान्।
अकुतोभयान् सुसम्पन्नान्राजभोज्यांश्चतुर्द्दश। दासीनां निष्ककण्ठीनां मागधीनां शतन्तथा। १७७०